

فقه و عرف

أبوالقاسم عليدوست

فقه و عرف

ابوالقاسم علیدوست

ناشر: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

طراح جلد: بیان صیفوری

چاپ هشتم: ۱۴۰۱

شارکان: ۱۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: آرزوی دیدار

علیدوست، ابوالقاسم

عرف / ابوالقاسم علیدوست.

تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۴، ۴۸۴ ص.

ISBN ۹۷۸-۹۶۴-۳۸۲-۳۸۰-۲

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات خانه مطبوعات - ۲۹۷۵ - ۲۸۲

۱. عرف. ۲. عرف (فقه). الف. پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

ب. عنوان.

۳۴۰/۵۷ K ۵۸۷/۸۷

کتابخانه ملی ایران ۱۰۹۳۴ - ۸۴ - م

این کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است.

تهران: تقطیع بزرگراه شهید مدرس و خیابان شهید بهشتی، بلاک ۵۶

تلفن: ۸۸۵۰۳۳۴۱ - ۸۸۵۰۵۴۰۲

فروشگاه کتاب اندیشه: تهران: خیابان انقلاب، روبروی

درب اصلی دانشگاه تهران، بلاک ۱۲۴۸، تلفن: ۶۶۱۷۵۶۷۰

جهه حقوق محفوظ است

فهرست

۱۷	پیشگفتار
۱۹	مقدمه
۱۹	۱. بیان موضوع
۲۰	اجتهاد در همه اعصار
۲۱	رابطه شریعت، فقه و اجتهاد با عرف
۲۲	۲. انگیزه
۲۴	۳. عرف در مذاهب فقهی
۲۹	۳-۱. فقه شیعه و عرف
۳۰	۳-۲. مالکیه و عرف
۳۰	۳-۳. حنفیه و عرف
۳۱	۳-۴. شافعیه و عرف
۳۳	۳-۵. حنبله و عرف
۳۵	۴. ساختار کتاب
۳۷	بخش یکم، کلیات
۳۹	فصل یکم، مفاهیم تحقیق (فقه و عرف)
۳۹	مبحث اول، فقه
۳۹	۱. «فقه» در لغت و عرف
۴۰	۲. واژه «فقه» در بستر تاریخ دینی خویش

۴۲	۳. «فقه» در اصطلاح
۴۴	سبح دوم: عرف
۴۴	گفتار اول: واژه‌شناسی عرف
۴۴	۱. «عرف» در لغت
۴۷	۲. «عرف» و «معروف» در نصوص و متون دینی (قرآن، حدیث و کتب تفسیر)
۴۸	۳ «عرف» در اصطلاح فقه، حقوق و اصول
۵۲	گفتار دوم، تفسیر «عرف» از طریق تحلیل کاربردها و مؤلفه‌ها
۵۲	۱. کاربردها
۵۴	سامح در استعمال «عرف» به معنای مردم
۵۸	۲. مؤلفه‌های عرف مصطلح
۶۰	نمودهای عرف
۶۱	تفسیر نهایی عرف مصطلح
۶۳	گفتار سوم: مبادی عرف
۶۸	گفتار چهارم، اقسام عرف
۷۰	۱. عرف تسامحی و دقیق
۷۲	۲. عرف کارشناس و غیر کارشناس
۷۳	۳. عرف مفهومی و تطبیقی
۷۵	فصل دوم، واژه‌های کلیدی همسو و مرتبط با مفاهیم تحقیق
۷۵	سبح اول، واژه‌های همسو و مرتبط با «فقه»
۷۵	۱. «شريعت»
۷۷	شريعت بالمعنى العام
۷۷	شريعت بالمعنى الخاص
۷۸	رابطه شريعت و فقه
۸۳	۲. «اجتهاد»

۸۵	۴ و ۵. «مینا»، «منبع» و «سند»	۳
۹۴	گونه‌های اجتهاد	
۹۶	بحث دوم، واژه‌های همسو و مرتبط با عرف	
۹۶	۱. «عادت»	
۹۷	رابطه عرف و عادت	
۹۹	بررسی نهایی	
۱۰۰	۲. «بنای عقلا» (= سیره، سیره عقلا)	
۱۰۲	گفتار اول، چیستی بنای عقلا	
۱۰۵	گفتار دوم، مبادی بنای عقلا	
۱۰۷	بررسی مدرکات عقل عملی	
۱۱۰	نقد نظر نخست	
۱۱۲	نقد نظر دوم و بررسی نهایی	
۱۱۳	مشهورات بالمعنی الاخض و بالمعنى الاعم	
۱۱۷	گفتار سوم، رابطه بنای عقلا و دیگر مفاهیم همسو	
۱۱۹	رابطه عرف و بنای عقلا	
۱۲۱	رابطه مدرکات عقل و بنای عقلا	
۱۲۲	سیره، سیره متشرعه و بنای عقلا	
۱۲۳	۳. «اجماع»	
۱۲۴	رابطه اجماع، عرف و بنای عقلا	
۱۲۵	۴. «قانون»	
۱۲۵	رابطه قانون و عرف	
۱۲۸	۵. «سنن، هنجار و نرم»	
۱۲۸	رابطه سنن و عرف	
۱۲۹	رابطه هنجار، نرم و عرف	
۱۳۰	یادآوری	

۱۳۱	چکیده بخش یکم
۱۳۳	بخش دوم، کاربرد عرف در فقه و استنباط احکام شرع
۱۳۷	فصل یکم، کاربرد استقلالی
۱۳۷	مبحت اول، منبع انگاشتن عرف
۱۴۰	منبع انگاشتن عرف و اقتضای عقل
۱۴۲	منبع انگاشتن عرف و نصوص و متون دینی
۱۴۹	مبحت دوم، سندانگاشتن عرف در اجتهاد
۱۴۹	گفتار اول، مفهوم سندانگاشتن عرف
۱۵۳	گفتار دوم، پیش‌فرضها در سندانگاشتن عرف
۱۵۴	قلمرو شریعت
۱۵۸	بررسی و تحقیق
۱۶۱	گفتار سوم، تعیین عرف مورد اتفاق
۱۶۷	گفتار چهارم، موقعیت سندی عرف و بنای عقلا در آندیشه‌ها
۱۶۹	عدم حضور سندی عرف در فقه شیعه
۱۷۳	بررسی ولیفه شارع و امام(ع) در بیان شریعت
۱۷۶	تحلیل روایات: «ان شئنا اجبنا و ان شئنا امسكنا»
۱۸۱	گفتار پنجم، موقعیت سندی عرف و بنای عقلا در ادله و اسناد معتبر
۱۸۱	۱. ادلہ اثبات
۱۸۲	یکم. و علی المولود له رزقهن و کسوتهن بالمعروف
۱۸۳	نقد
۱۸۳	دوم. خذ العفو و أمر بالعرف
۱۸۵	نقد
۱۸۸	سوم. ما رأه المسلمون حسناً فهو عند الله حسن
۱۸۹	نقد
۱۹۰	چهارم. انتم أعلم بامر دنياكم

۱۹۱	نقد
۱۹۳	پنجم، روایات دال بر سکوت خداوند در مواردی چند
۱۹۴	نقد
۱۹۶	ششم، روایات دال بر لزوم همراهی با اکنثیت
۱۹۷	نقد
۱۹۷	هفتم، اقتضای عقل
۲۰۰	نقد
۲۰۱	۲. ادله نقی
۲۰۱	الف) اصل عدم سندیت عرف
۲۰۲	ب) ادله مذمت از اکثریت
۲۰۳	اندیشه نجیبگرا
۲۰۵	نقد
۲۰۶	بررسی نقد
۲۰۷	گزیده گفتار
۲۰۷	کالبدشکافی، مبدأشناسی و پسینه کاوی عرفها
۲۰۷	لزوم توجه به کارکردهای عقل به جای سندانگاری عرف
	یافتن منشاً معتبر برای عرف به جای کاوش
۲۰۸	از اتصال به عصر معصوم(ع)
۲۰۹	مشکل کالبدشکافی بنای عقلا و عرف
۲۱۰	پاسخ
۲۱۱	گفتار ششم، بررسی راههای احراز اتصال سیره‌ها به عصر معصوم(ع)
۲۱۳	فصل دوم، کاربرد غیراستقلالی (الی) عرف
۲۱۳	موقعیت این کارایی در اندیشه‌ها
۲۱۴	۱. مراجعه به عرف در مفاهیم مفردات و هیأت‌های به کار رفته در دلیل
۲۱۵	پای‌بندی شرع به قواعد حاکم بر محاورات مردم

بیان اندیشه مخالف این کارایی و نقد آن.....	۲۱۶
بررسی.....	۲۱۶
بیان رقیب برای عرف در این کارایی و نقد آن.....	۲۱۷
بررسی.....	۲۱۸
شمارش عناصر، رقیب ایکال به عرف و نقد آن.....	۲۱۹
نقد.....	۲۲۰
محدوذه کاربرد مصلح شرع.....	۲۲۳
برخورد تعبدی یا عرف‌مدار با مصطلحات و تطبیقات زمان شارع.....	۲۲۴
نظریه تحقیق.....	۲۳۰
۲. مراجعه به عرف در برداشت از مجموعه دلیل یا ادله و امور پیرامون.....	۲۲۱
تفاوت این کارایی با کارایی اول.....	۲۲۱
موقعیت این کاربرد.....	۲۲۲
بیان اندیشه مخالف و نقد آن.....	۲۲۳
کوئنه‌های این کاربرد.....	۲۲۴
۱. تنجیح مناجا، الغای خصوصیت و اولویت عرفی (توسیع مدلول دلیل).....	۲۳۴
۲. تخصیص، تقيید و عدم انعقاد اطلاق در دلیل به عرف و عادت (تضیيق مدلول دلیل).....	۲۳۴
۳. تغییر و عمل نکردن به نص شرعی به دلیل تغییر عادت و عرف!.....	۲۳۷
۴. عرف و فهم مناسبات بین موضوع و حکم مذکور در اسناد شرعی.....	۲۳۸
توضیح اجمالی عناوینی چون مذاق فقه، شمّ الفقاھه ذوق حقوقی و لزوم توجّه بیشتر به عقل و اسناد کلان در اجتهاد.....	۲۴۰
اولویت حذف عناوینی چون مذاق فقه و... از متون استدلالی فقه.....	۲۴۲
کارایی دوم عرف و کار تحقیقی فقیهان.....	۲۴۳
۳. مراجعه به عرف در تطبیق مفاهیم عرفی بر مصادیق.....	۲۴۷
۲۵۲	

۲۵۳	موقعيت اين کاربرد در آنديشه‌ها
۲۵۴	موارد ناهمگن با کاربرد عرف در تطبيق، از فقه
۲۵۸	عدم اعتبار عرف غافل و متأثر از مقارنات
۲۵۹	آنديشه اول (موافق)
۲۶۰	آنديشه دوم (مخالف)
۲۶۳	نقد و بررسی
۲۶۳	نقد آنديشه اول
۲۶۴	نقد آنديشه دوم
۲۶۵	نقد نظرية توسيعه در مفهوم
۲۶۶	نهادهای تطبيقی مذکور در متون فقهی
۲۶۷	۱. فقیه و محدثی استنباط
۲۶۷	۲. شخص مکلف
۲۶۷	۳. عرف خاص و مقید
۲۶۸	۴. عرف خبره و کارشناس
۲۶۹	۵. عقل و دقت کامل
۲۷۰	۶. عرف عام (دقیق و مسامح)
۲۷۰	بررسی پایانی
۲۷۰	اصل اول
۲۷۲	اصل دوم
۲۷۳	اصل سوم
۲۷۴	بررسی اعتبار یا عدم اعتبار داوری کارشناس در تطبيق
۲۷۵	نقد آنديشه عدم اعتبار نظر کارشناس در تطبيق
۲۷۵	نقد سخن نخست
۲۷۶	نقد سخن دوم
۲۷۸	بررسی سخن سوم

۲۷۸	اصل چهارم
۲۸۰	توضیح
۲۸۲	۴. کارایی عرف در امور تقین
۲۸۳	نمود اول، استهجان عرفی تخصیص و تقيید اکثر از عام و مطلق
۲۸۴	نمود دوم، نحوه و حد و کفايت بیان قانون
۲۸۴	۱. نحوه بیان قانون
۲۸۶	ب. حد بیان قانون
۲۸۷	ج. کفايت بیان قانون با داوری مردم (عرف)
۲۹۱	شواهد اصولی و فقهی مرجعیت عرف در کفايت بیان
۲۹۳	۵. حضور عرف در عرصه ادله و آسناد
۲۹۴	نمونه اول، عرف و فهم تعارض ادله
۲۹۴	نمونه دوم، عرف و جمع میان ادله و تنسيق آنها
۲۹۴	۱. جمع میان ادله
۲۹۶	بررسی
۲۹۷	ب. تنظیم و تنسيق ادله
۲۹۸	نمونه سوم، عرف و توسع مفهوم واژه های ذکر شده در دلیل
۲۹۹	نمونه های متفرق دیگر
۳۰۹	۶. حضور عرف در قراردادها و معاملات
	۷. موضوع سازی و موضوع زدایی عرف
۳۰۳	برای جریان اسناد و احکام و عدم جریان آنها
۳۰۸	لزوم اعلان عدم رخصایت از سوی مالک در برخی موارد
۳۱۰	حضور عرف موضوع ساز در تثبیت حقوق معنوی مؤلفان و
۳۱۳	نمودار
۳۱۴	جکیه بخش دوم
۳۱۷	بخش سوم، شباهه ها، پرسش ها و آسیب ها

پیشگفتار

اهمیت عرف و قواعد عرفی در نظام‌های حقوقی بر کمی پوشیده نیست. نظام‌های حقوقی همه در محیط عرف شکل گرفته و به مدد اندیشه‌ها و نظریه‌های فلسفی - حقوقی رشد و توسعه و تکامل یافته‌اند. هرچند وجود تطوراتی چون روی آوردن قوانین نوشتۀ در برخی نظام‌های حقوقی، از اهمیت عرف کاسته، اما هنوز سهم بسیاری مانده از گستره و با اهمیت است به طوری که بعد از قانون نوشتۀ مقام دوم منابع رسمی خود اختصاص داده است. نظام‌های فقهی - حقوقی اسلام نیز از این امر برکنار نباشده است. اکرچه نقش عرف به عنوان منشأ و مبنای اعتبار قوانین و قواعد مردود شمرده شده و تنها منشأ اعتبار اراده شارع قلمداد گردیده است، اما اینکه شارع در محیط عرف قانونگذاری کرده و در موارد بسیاری نهادها و قواعد عرفی را مضا تعديل، تکمیل و یا نسخ نموده و در شناخت و اجرای قواعد و خطابات خود به فهم عرفی و اصول آن اکتفا کرده است جای تردید نیست. از این‌رو نقش عرف در نظام حقوقی اسلام چه در مقام استباط احکام و چه در مقام تغییر و اجرای قواعد بسی و الا و ارزنده است.

در این میان آنچه اهمیت دارد کاویدن مرزهای دقیق و کاربردهای ضریف عرف و زدودن برخی برداشت‌های ناروا از کاربرد عرف است و این امر شدنی نیست مگر اینکه مفاهیم مربوط به درستی تعیین شده کاربرد اصلاح به نسبی

ترسیمه و نقش عرف در سطوح مختلف استنباط و اجرا در قالب کارکرد استفلاگی و بزاری عرف بررسی و نظریه‌های رقیب نقد و ارزیابی گردد. گروه فقه و حقوق پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی در راستای اهداف خود مبنی بر ترسیم نظام حقوق اسلام موضوعات مهم در ساختار نظام حقوقی اسلام حوزه «فقه و عقل»، «فقه و قیاس»، «فقه و عرف» و «فقه و مصلحت» را در دستور کار خود قرار داده است.

اعلاوه بر این گروه فقه و حقوق محور فلسفه فقه را به دو صورت کلان و موضوعی در دستور ۵ ساله ۱۳۸۸ - ۱۳۸۳ قرار داده است و تلاش می‌کند ابعاد دیگر فقه را از منظر برآوردهایی مورد مطالعه قرار دهد.

اینک آنچه عرضه می‌شود، دفتر سوم از این مجموعه است. این پژوهش به همت رالی جناب حجت‌الاسلام ابوالقاسم علیدوست عضو محترم هیأت علمی گروه فقه و حقوق و استاد دروس سطح و خارج حوزه علمیه می‌باشد. گروه فقه و حقوق بر خود لازم می‌داند اثاث فراوان محقق ارجمند و ساعی شورای علمی به خصوص آقایان جناب حجت‌الاسلام دکتر سید احمد میرخیلی و دکتر محمود حکمت‌نیا که به صورت دقیق متن پژوهش را مطالعه کرده و نکاتی ارزشمند ارائه داده‌اند قدردانی و تشکر نماید و موفقیت همگان را از درگاه ایزد متعال خواهستار گردد.

گروه فقه و حقوق

پژوهشکده نظام‌های اسلامی
پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی